

עמ"י 2716/01/15 - חי רון מסילתי (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז

02 ינואר 2015

עמ"י 2716-01-15 מסילתי(עציר) נ'

מדינת ישראל

לפני כב' השופט מנחם פינקלשטיין - סג"נ

חי רון מסילתי (עציר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר: עו"ד שי לוי

ב"כ המשיבה: עו"ד שחר אורון

בהעדר העורר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

יש במקרה זה ייחוד מסוים הטעון הבהרה.

העורר נעצר ביום 30.12.14 בחשד לביצוע עבירה של שוד, שנעברה באותו יום, היינו שוד באלימות של תיק מבחורה צעירה בהיריון בנתניה. אין חולק על נושא עילת המעצר. יתר על כן, העורר מודה שהוא ביצע את המעשה המיוחס לו.

בית משפט קמא הורה ביום 31.12.14 על מעצרו של העורר לצורכי חקירה עד ליום 4.1.15 שעה 14:00. יודגש כבר עתה, כי הסנגור אינו חולק על צדקת החלטתו של בית משפט קמא. ואולם, הסנגור המלומד מבקש להתבסס על דברים נוספים שכתב השופט קמא בהחלטתו, היינו שלאחר סיום ביצוע פעולות החקירה ניתן יהיה לשקול את שחרורו של העורר בתנאים מתאימים, ולא זו בלבד, אלא שהשופט הוסיף שבמקרה כזה, ניתן יהיה לשחרר את העורר, ככל שהחקירה תסתיים, עוד לפני יום 4.1.15 בתחנת המשטרה וללא צורך בהבאת העורר לבית המשפט פעם נוספת.

הסנגור סבור כי זהו מקרה מובהק שבו יש חשיבות משפטית בשחרור ממעצר סגור כבר עתה. לטענת הסנגור, העורר הודה במיוחס לו וחקירתו הסתיימה. במקרה זה, לא הוגשה הצהרת תובע מכוח סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי

(סמכויות אכיפה - מעצרים). לדברי הסנגור, הודיע לו פרקליט מפמ"מ שבדעת הפרקליטות להגיש כתב אישום ביום 4.1.15. דבר זה מלמד, לטענת הסנגור, כי החקירה הסתיימה.

ואולם, ב"כ המשיבה חולק על עצם הטענה של הסנגור שהחקירה הסתיימה, ובקשר לכך הפנה אותי, כמקובל, לתיק החקירה, ובמיוחד לאותן פעולות שאותן הדגיש בית משפט קמא בהחלטתו.

לאחר עיון בחומר, סבור אני כי אין לקבל את הערר. כבר צוין כי אין לסנגור "טענות" כלפי בית משפט קמא, אלא כלפי המשטרה בלבד. ואולם, המשטרה הניחה לפני השופט קמא את הפעולות העתידות להתבצע, לרבות פעולות חקירה ששחרור של העורר יכול להוביל לשיבושן. השופט הדגיש כי היחידה החוקרת פעלה בניסיון לבצע את פעולה 3, שהיא פעולה משמעותית הניתנת לשיבוש, ועם זאת, הדבר לא עלה בידה עד כה. פעולה זו אינה מתיישבת עם שחרור העורר, גם כאשר מדובר בחלופת מעצר הדוקה. זאת ועוד, בתגובה לדברי הסנגור, ציין ב"כ המשיבה, כי דיבר גם הוא עם אותו פרקליט שדיבר עם הסנגור, וגם פרקליט זה בדעה שהחקירה לא הסתיימה, וזאת גם אם בסופו של דבר יוגש כתב אישום ביום 4.1.15. לדברי ב"כ המשיבה, הזמן הנוכחי הוא קריטי לאפשרות ביצוע הפעולה.

במצב דברים זה, עם כל ההבנה לטענה העקרונית של הסנגור המלומד, הרי לזו טענת המשיבה היא שהחקירה לא הסתיימה, ומן הראוי לבצע לפחות פעולה נוספת אחת שביצועה אינו מתיישב עם היותו של העורר משוחרר. בדקתי כאמור במה מדובר, וסבור אני שאכן אין מקום לשחרורו המידי של העורר. יוזכר, כי גם השופט קמא הדגיש שפעולה 3 היא פעולה משמעותית הניתנת לשיבוש.

לאור כל זאת, נדחה הערר.

**ניתנה והודעה היום י"א טבת תשע"ה,
02/01/2015 במעמד הנוכחים.
מנחם פינקלשטיין , סגן נשיא**